

[Dupont.]

tryk for sin idé i følgende forslag — jeg citerer —:

„Man regner med 6 universiteter inden år 2000. Hvad ville tabes og hvad ville opnås ved at reducere seminarierne til samme tal i samme periode. Udbygge dem til pædagogiske højskoler, gøre dem til institutioner af en størrelse, som kunne løse de givne opgaver og placere dem sammen med universiteterne.“

Der er for mig ingen tvivl om, at dette bliver vejen. En anden sag er, at det ikke kan etableres fra i dag til i morgen, men vi kan anstille forsøg, der kan samordnes og samarbejdes, så vi udnytter den større kapacitet og dermed også skaber tilstrækkeligt tal af lærere. Men jeg understreger, at det samtidig må betyde, at adgangen til den højere uddannelse demokratiseres og demokratiseres helt fra folkeskolen.

Disse tanker må naturligvis undersøges nøje. Det ville i denne forbindelse være rigtigt, om det kommende folketingsudvalg fik lejlighed til ved besøg på såvel statslige som private seminarier at overbevise sig om såvel seminariernes kvalitet som deres funktion og mulighederne for at samarbejde med universitetet, hvilket også vil betyde, at der lettere kan anlægges et forsøgs-kriterium.

Seminarilærernes rekruttering må ske ved udvidede kursus; vejen for disse lærere må normalt gå over folkeskolen for dermed at sikre, at de har det dybere kendskab til folkeskolens problemer. Årsagen til, at læreruddannelsesloven først kan træde i kraft i 1969, er ganske enkelt den, at undervisningsministeren regner med, at loven om højere forberedelseseksamen, som er det andet forslag, vi skal behandle her i dag, skal træde i kraft i foråret 1967. De første dimittender kan da være klar i foråret 1969. Herved undgås et slip i uddannelsen af lærere og også, at der i de to første år kun tages studenter ind i seminariet.

Undervisningsministeren har med fremsættelsen af lovforslaget om den højere forberedelseseksamen haft en heldig hånd, idet han dermed har afværget kritikken og den ængstelse, som mange nærrede i foråret for, at adgangsvejen ville blive for snæver. Undervisningsministeren er levet op til sit motto om at gøre adgangsvejen til den

højere uddannelse bredere. Selv om kravet til den enkelte bliver skærpet, selv om indgangstærskelen f. eks. til seminariet bliver højere, vil der fortsat være mulighed for den, der vil og har evnerne, til at få den højere uddannelse. Dette så meget mere, som lovforslaget også sigter på at lade den højere forberedelseseksamen danne basis for og være adgangsbillet til andre uddannelser end netop seminariets. Det vil også sige, at undervisningen ikke kommer til at være nogen blindgyde. Det må håbes, at de forhandlinger, der skal føres med andre uddannelsessektorer, vil føre til et positivt resultat, ja, at vi i realiteten når dertil, at adgangsvejen til al højere uddannelse bliver åbnet.

Undervisningsministeren skal have tak ikke mindst for formuleringen, der i fremsættelsestalen lyder således:

„Det er klart, at undervisningen til højere forberedelseseksamen må tage sit udgangspunkt i et vist almindeligt uddannelsesniveau, ellers kan den ikke lægges til rette. Men der skal ikke stilles krav om, at dette kundskabsniveau skal være nået på nogen bestemt måde eller konstateret ved ganske bestemte eksaminer eller prøver. På samme måde skal den eksamen, der efter lovforslaget er tænkt som den naturlige afslutning på uddannelsen, højere forberedelseseksamen, stå åben for enhver, der ønsker at gå op til den, uden hensyn til, om vedkommende har forberedt sig til den ved den kursusundervisning, der tilbydes efter lovforslaget, eller på anden måde, f. eks. ved selvstudium.“

Denne formulering, der også dækkes af lovforslagets indhold, er så fleksibel, at alle skulle have mulighed for at klare det, blot kundskabsniveauet nås. I denne forbindelse vil jeg gerne have stillet det spørgsmål, om denne eksamen så giver adgang til universitetet, eller om der yderligere skal hægtes et år på.

Så vidt mig bekendt er der nedsat et udvalg, der overvejer de 2-årige studenterkursus. Det ville egentlig i forbindelse med denne sag være rart at få en afklaring, således at man her får løst sagen på samme tid, som man sætter den højere forberedelseseksamen i gang.

I forbindelse med fremsættelsen af dette